

Více o Hnutí inteligentního designu (IDM)

Suhotra Svámí, Helsinky 3. listopadu 2004

Když jsem byl v Dánsku, Lalitanátha Prabhu mi půjčil dvě knihy, jejichž autorem je William A. Dembski, matematik, autor a vůdce Odhalovacího institutu (The Discovery Institute). Lalitanátha se setkal s Dembskim osobně, a proto se v obou knihách nachází podpis autora. Jedna kniha se jmenuje Revoluční návrh – Odpovědi na drsné otázky kolem Inteligentního designu (2004) (The Design Revolution - Answering the Toughest Questions About Intelligent Design). Jejím autorem je Dembski. Druhá se jmenuje Nezvyklá neshoda – Intelektuálové, kteří zjistili, že Darwinismus není přesvědčivý (2004) (Uncommon Dissent-Intellectuals Who Find Darwinism Unconvincing), kterou Dembski editoval a napsal k ní předmluvu.

Zběžně jsem si obě knihy prolistoval a včera jsem si vzal do ruky časopis Wired, o kterém jsem se již zmínil (nazval jsem ho vědeckým časopisem, ale přesnější označení je vědecko-populární časopis o počítačích). Jak již víte z předchozího článku, v říjnovém čísle časopisu Wired vyšel zajímavý článek o ID s názvem „Spiknutí za účelem zabití evoluce“ (The Plot to Kill Evolution), není to bez předsudků. Nadpis článku hlásá „NĚKTEŘÍ POPÍRAJÍ HOLOCAUST, ALE V HODINÁCH DĚJEPISU O TOM NEUČÍME.“ To je způsob jakým evolucionisté kritizují nedávný vpád IDM do některých amerických škol. Strategie IDM je, že chtějí prosadit fakt, že Darwin nevěděl nic o úžasné složitosti mikroskopických struktur buněčných tkání a dále argumentují, že je proto načase, aby školy také vyučovaly ID, protože to vyplňuje tuto mezeru. Evolucionisté jsou podle názoru IDM naprogramováni svou vlastní teorií, aby ignorovali a smetli ohromné množství důkazů, které naznačují, že zde existuje vyšší design na úrovni buněk. Evolucionisté naoplátku přirovnávají IDM k osobám, které popírají holocaust, k lidem, kteří nevěří, že Nacisté ve druhé světové válce vyvraždili šest miliónů Židů. Potrhlym, krátkozrakým způsobem nyní IDM vyvrací evoluci. Evolucionisté se hájí tím, že nikdo v hodinách dějepisu neučí, že „někteří lidé říkají, že šest miliónů lidí nezahynulo v koncentračních táborech.“ Proč by v hodinách biologie měli studenti poslouchat, že evoluce možná není pravdivá?

Odpověď na tuto otázku je docela jednoduchá, ale evolucionistům to nedochází. Lidé, kteří sedí v komisích a vytvářejí školní osnovy, nejsou přesvědčeni Darwinovými argumenty, že případ evoluce je otevřený a stejně tak uzavřený jako případ Holocaustu. Vlastní dogmatismus evolucionistů, kdy za každým zpochybněním Darwina vidí hrozbu fundamentálního náboženství, jejich případu nenapomáhá.

Kniha Nezvyklá neshoda (Uncommon Dissent) zavádí čtenáře doprostřed této ohnivé bitky. Dozvídáme se, že evolucionista Daniel Dennet, autor Darwinovy nebezpečné myšlenky (Darwin's Dangerous Idea) se těší na den, kdy budou všichni věřící uzavřeni do ZOO pro zábavu „normálních“ (čti: ateistických) lidí. Profesor William Provine z Cornellovy univerzity vede kampaň, aby ukázal veřejnosti, že je nejvyšší čas vybrat si mezi Darwinem a Bohem (neboli vědou a pověrami). A jestliže si veřejnost zvolí Darwina, potom musí alespoň přijmout, že neexistuje žádná svobodná vůle ani objektivní morálka.

IDM se snaží odlišit od Vědy o Stvoření, anti-evolučního hnutí, které se snaží vědeckými metodami dokázat literární biblický popis stvoření. Zastánci IDM se naopak nesnaží argumentovat na základě písem. Snaží se ukázat inteligentní design na příkladech z přírody, zvláště na základních úrovních, kde ortodoxní Darwinisté tvrdí, že méně rozvinuté věci musí být jednodušší. Zastánci IDM neargumentují, že důkaz pro inteligentní design musí znamenat, že existuje Bůh. Je však zjevné, že studenti, kteří se učí vidět design v přírodě, pravděpodobně k tomuto závěru přijdou.

To je důvod, proč evolucionisté cítí z IDM takové ohrožení. Říkají, že školy by měly učit skutečnou vědu... tím však mají na mysli, že ve skutečné vědě není vůbec místo pro Boha. Legrační na tom je, jak vysvětluje Dembski v Revolučním Designu, že dokonce někteří křesťanští teologové se staví proti IDM. Jedná se o teology, kteří přizpůsobili evoluci víře v Boha. Jejich Bůh je však obnažená deistická verze Boha, který nemá absolutně nic do činění s tímto světem, kromě toho, že ho uvedl na počátku do pohybu.

Evolucionisté vysvětlují, že představitelé IDM zamlčují Boha a považují to za vychytralou strategii (osobně jsem přesvědčen, že to tak opravdu je). Je to všechno PR, zuří Darwinisté: "když se o vědeckém vzdělání rozhoduje na základě půvabu a divadelního projevu, tak Odhalovací Institut vítězí." (Wired, str. 203).

Když se vrátím zpátky k Scientific American ze září, o kterém jsem psal včera, je zde na str. 24 článek, o kterém si myslím, že vysvětluje skutečný důvod, proč je široká veřejnost stále skeptická k evoluci a díky tomu otevřená výzvě IDM. Článek má název „Mustangs, Monists a Meaning“ od Micheala Shermera. Shermer připouští, že se všichni přirozeně rodíme jako dualisté. (Myslí tím, že přirozeně rozlišujeme mezi „naším tělem“ a „Já“ neboli mezi hmotou a vědomím). Náboženství je stejně tak dualistické. Věda je však monistická – její snahou je zredukovat veškeré zkušenosti zpět na konečnou úroveň: hmotu. Shermer píše, že problém je, že mozek nevnímá sám sebe. Vědomí pochází z mozku, ale protože to mozek neví, myslíme si, že vědomí se liší od hmoty. Díky tomu je každý v iluzi, náboženství ovládá většinu populace a způsobuje, že práce vědy se stává mnohem těžší.

Shermerova vědeckost je Mayávodský materialismus. Není to jako buddhistická filozofie. Není žádný Bůh, žádná duše, pouze hmota (maya). Problém je, že není žádná možnost jak to poznat přímo, protože kdybychom zkoumali sami sebe pouze jako hmotu, byli bychom zbaveni vědomí. Byla by to zkušenost z prázdnoty, nebo vůbec žádná zkušenost. Shermer doufá, že věda brzy vygeneruje vědomí ze silikonových čipů. Toto bude nepřímým důkazem, že jsme pouze hmota.

Když to vezmeme v úvahu, více se nám objasní, proč se evolucionisté nezajímají o důkaz, který nabízí IDM, že život je navržen. Představa návrhu je pouhým přeludem, který pochází z vědomí. Zastánci IDM pouze interpretují svoji vlastní máyu do přírody, která je slepá, nevědomá a která funguje náhodou a ne podle plánu.

No, Mike, materialističtí vědci také používají vědomí a inteligenci k obhájení toho, že konečná realita je nevědomá a neinteligentní. Proto tvůj názor vyvrací sám sebe, jak poukázal George Gilder (citováno v předchozím článku o IDM). Shermer nabízí zárodek odpovědi.

Jestliže toto je všechno, co existuje, potom každý okamžik, každý vztah a každá osoba má význam a nabývá ještě většího významu jestliže není žádný zítřek, než to, že je.

Mike, je to strašně mystické! Říkáš, že díky tomu, že náš život je tak kraťoučkový a dočasný, stává se reálnější než kdyby byl věčný. Když dále zvážíme důsledek tvých slov, naznačuješ, že když uznáme sebe za neživé, nevědomé kusy nevědomosti, potom naše poznání (resp. věda) bude mít větší význam a hodnotu než kdybychom byli nehmotnými bytostmi z čistého vědomí.